

Európa rakétavédelmi pajzsa

Az Európai Parlament 2014. március 12-i állásfoglalása Európa rakétavédelmi pajzsáról és annak politikai és stratégiai következményeiről (2013/2170(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 42. cikkének (7) bekezdésére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 222. cikkére,
  - tekintettel az EUSZ 24. cikkére és 42. cikkének (2) bekezdésére, az EUMSZ 122. cikkére és 196. cikkére, valamint az EUMSZ 222. cikkéről szóló 37. nyilatkozatra,
  - tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott európai biztonsági stratégiára, valamint a végrehajtásáról szóló, a 2008. december 11–12-i Európai Tanács által jóváhagyott jelentésre,
  - tekintettel az Európai Uniónak a 2010. március 25–26-i Európai Tanács által jóváhagyott belső biztonsági stratégiájára,
  - tekintettel az Európai Tanács közös biztonság- és védelempolitikáról szóló, 2013. december 19-i következtetéseire,
  - tekintettel az Észak-atlanti Szerződés Szervezete tagjainak védelmére és biztonságára vonatkozó stratégiai koncepcióra, amelyet a 2010. november 19–20-án Lisszabonban megrendezett NATO-csúcstalálkozón fogadtak el,
  - tekintettel a chicagói csúcstalálkozó nyilatkozatára, amelyet az Észak-atlanti Tanács 2012. május 20-i chicagói ülésén részt vevő állam- és kormányfők adtak ki,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A7-0109/2014),
- A. mivel a múltban már felmerült a ballisztikusrakéta-védelem kérdése, de a nukleáris fegyverek, az egyéb tömegpusztító fegyverek és a ballisztikus rakéták elterjedéséből fakadó megsokszorozódó fenyegetésekre tekintettel az elmúlt években vált igazán aktuálissá, ez utóbbiakra pedig az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének (NATO) és az európai szövetségeseknek hatékony választ kell adniuk;
- B. mivel a ballisztikus vagy egyéb típusú rakétatámadások elleni védelem az európai biztonság pozitív irányú fejlődését jelentheti a gyors nemzetközi biztonsági dinamikával összefüggésben, hiszen számos állami és nem állami szereplő olyan rakétatechnológiákat és különböző vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris védelmi (CBRN) képességeket fejleszt ki, amelyekkel európai területeket is el lehet érni;
- C. mivel a NATO a közös védelemre vonatkozó alapvető feladatának ellátása érdekében a ballisztikus rakéták elterjedéséből eredő növekvő fenyegetésekkel szemben a NATO

európai tagállamainak teljes lakosságára, területére és haderejére kiterjedő teljes körű lefedettség és védelem céljából egy ballisztikusrakéta-védelmi képesség kifejlesztésén dolgozik;

- D. mivel az Egyesült Államoknak a ballisztikusrakéta-védelmi rendszerhez való alapvető hozzájárulása megerősíti az elkötelezettségét a NATO, Európa és az európai szövetségek biztonsága iránt, és jelzi a transzatlanti kapcsolat fontosságát, tekintve, hogy Romániában már rendelkezésre állnak e berendezések, míg Lengyelországban a közeljövőben tervezik telepítésüket;
- E. mivel a közös biztonság- és védelempolitika – ahogyan azt az Európai Tanács 2013. december 19-én megerősítette – a NATO-val egymást teljes körűen kiegészítve, az Unió és a NATO stratégiai partnerségének megállapított keretei között fog kibontakozni;
1. amellet érvel, hogy a ballisztikusrakéta-védelmi technológiák fejlődésével és alkalmazásával új lendületet kap az európai biztonság, amely miatt a tagállamoknak figyelembe kell venniük a ballisztikusrakéta-védelem biztonságokra tett hatását;
  2. emlékeztet, hogy a NATO ballisztikusrakéta-védelmi intézkedéseit annak érdekében fejlesztették ki, hogy a tagállamokat megvédjék az esetleges ballisztikusrakéta-támadásoktól; felhívja az alelnököt/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletét, hogy a ballisztikusrakéta-védelem kérdésére tekintettel olyan stratégiai partnerséget tartson fenn a NATO-val, amely valamennyi uniós tagállamnak teljes körű lefedettséget és védelmet biztosít, elkerülve olyan helyzet kialakulását, amelyben a tagállamoknak kínált biztonság bármilyen szempontból differenciált lenne;
  3. üdvözli a NATO ideiglenes ballisztikusrakéta-védelmi képességének elérését, ami a rendelkezésre álló lehetőségek keretein belül maximális lefedettséget biztosít a NATO dél-európai tagállamai lakosságának, területének és haderőinek ballisztikusrakéta-támadásokkal szembeni védelméhez; üdvözli ugyanakkor azt a célt, hogy az évtized végére teljes körű lefedettséget és védelmet biztosítsanak a NATO európai tagállamai számára;
  4. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió kezdeményezései, például az összevonás és megosztás, hasznosnak bizonyulhatnak a tagállamok között a ballisztikusrakéta-védelem területein folytatott együttműködés megerősítésében és a közös kutatási-fejlesztési munka elvégzésében; megjegyzi, hogy az ilyen együttműködés hosszú távon az európai védelmi ipar további konszolidációjához is vezethet;
  5. felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot, a Bizottságot, az Európai Védelmi Ügynökséget és a Tanácsot, hogy jövőbeli biztonsági stratégiáiba, tanulmányaiba és fehér könyveibe építse be a ballisztikusrakéta-védelem kérdését;
  6. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi válság és a költségvetési megszorítások miatt nem fordítanak elegendő forrást a megfelelő védelmi képességek fenntartására, ami az Unió katonai képességeinek és ipari kapacitásának csökkenéséhez vezet;
  7. hangsúlyozza, hogy a NATO ballisztikusrakéta-védelmi rendszere semmilyen szempontból nem irányul Oroszországra, és hogy a NATO kész együttműködni Oroszországgal, azt a feltevést alapul véve, hogy két független rakétavédelmi rendszer

– a NATO és Oroszország ballisztikusrakéta-védelmi rendszere – közötti együttműködésről lenne szó; hangsúlyozza, hogy bár az Oroszországgal folytatott hatékony együttműködés mérhető előnyökkel járhat, azt a teljes körű kölcsönösség és átláthatóság alapján kell megteremteni, mivel a kölcsönös bizalom növelése alapvető fontosságú az ilyen együttműködés fokozatos fejlesztéséhez; ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy az orosz rakéták NATO és uniós határok közelébe való telepítése ezzel ellentétes hatást vált ki;

8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, a NATO Parlamenti Közgyűlésének és a NATO főtitkárának.